

[Holstein.]

gøres paa dette Omraade af Regeringen, ja, vi ikke alene akkviescerer, vi stemmer for det. Saa er det dog rimeligt, at man rejser det Spørgsmaal: Hvad er det, de Konservative mener med den smidigere Handelspolitik? Lad os faa klar Besked. Er det de Synspunkter og de Standpunkter, som Landstingsmand Schovelin har forfægtet i den Mindretalsbetænkning, som jeg her har refereret, og i øvrigt i sine Krav foreleden i Landstinget — da de havde Toldvaabenhvilekonventionen til Behandling der — om en Toldreform i Forbindelse med en Traktatpolitik. Er det det, de Konservative forstaaer ved en smidigere Handelspolitik, lad os saa faa at vide, at det er det; og hvis det ikke er det, hvis det blot er en Akkviescering i det store og hele ved det bestaaende, lad os saa faa at vide, at det er ikke andet; Offentligheden har Krav paa at faa at vide, om det er det ene eller det andet, for det kan umuligt være begge Dele paa een Gang.

Med Hensyn til Industrirepræsentanternes Stilling i Traktatkommissionens Betænkning paa dette Omraade, som man jo maatte mene fra et konservativt Synspunkt burde have særlig Vægt, maa jeg sige, at Opgaven lattes ikke for de Konservative ved den Mindretalsbetænkning, som Industriens fornemste Repræsentanter i sidste Øjeblik har fundet sig foranlediget til at klistre paa Kommissionsbetænkningen. Der siges nemlig i Mindretalsbetænkningen — og det er lige saa indbyrdes modsigende som de konservative Standpunkter og Synspunkter, der er forfægtet i Landstinget, og de, som i Øjeblikket synes at skulle glide igennem som tiltraadt af de Konservative her i Folketinget —, at de paagældende i det store og hele *tiltræder* Kommissionens Indstilling om Fortsættelse af den *hidtidige* Mestbegunstigelsespolitik paa Grundlag af Toldautonomien og paa Grundlag af Enkelttariffen. Og samtidig siges der, ikke blot i samme Betænkning, men paa selv samme Side — det er altsaa den ypperste Sagkundskab paa dette Omraade, der nu taler, det er ikke alene de dilettantiske Parlamentarikere, som ikke ved Besked med nogenting paa dette Omraade, nej, det er den ypperste praktiske Sagkundskab paa dette Omraade, som ikke lader sig lede af politiske eller partipolitiske eller personlige eller noget som helst andet Hensyn, som store, uafhængige Erhvervsrepræsentanter, der alene ser paa, hvad der virkelig paa dette Omraade tjener den danske Erhvervsøkonomi sande Tarv, er højt hævet over — efter at der fra den Side Gang paa

Gang har været Tilløb til Udtalelser paa det toldpolitiske og handelspolitiske Omraade, brudstykkevis, men aldrig rigtig klart og indgaaende og positivt om, hvad Byerhvervenes ypperste Repræsentanter vilde paa dette konkrete Omraade, og efter at man har sluttet sig til Kommissionens Præmisses og Konklusion i alt væsentlig —, saa siger det paagældende Mindretal, at den danske Toldtarif af 1908 har i sig selv saa lave Toldsatser, og de er yderligere blevet saa forringet ved den siden 1908 skete almindelige Prisstigning, „at det, naar bortses fra de rent fiskale Toldsatser, kun vil være muligt at bringe dette System til Anvendelse under den Form, at Nedsættelser indrømmes paa visse i det givne Øjemed tilvejebragte Toldforhøjelser. Paa denne Maade er Systemet anvendt i Udlandet, og saafremt det hos os ikke praktiseres paa tilsvarende Maade, vil Resultatet kun blive en Forværring af Danmarks i Forvejen svage handelspolitiske Stilling“.

Dette er skrevet inden, ikke saa lidt inden de Kalamiteter er indtruffet, som har givet den højtærede Udenrigsminister Anledning til hans storpolitiske Aktion i Genève. Derpaa koncentrerer Erhvervsrepræsentanterne deres Standpunkt saa klart, at ingen Mennesker skal kunne tage fejl af, hvad det i Virkeligheden er, de Herrer mener, at den jævne, folkelige Repræsentant skal kunne forstaa det, de siger, nemlig følgende: „Forudsætningen for den nævnte Udbygning af Landets Traktatpolitik til Fordel for alle eksporterende Erhvervsinteresser maa være en klart udtalt Villie til i den givne Situation for det første at erstatte visse af den almindelige Toldlovs lave Toldsatser med Forhandlingstoldsatser, som kan udveksles med Toldsatser for Danmarks Eksportartikler, for det andet at foretage en Udifferentiering af Toldloven, saaledes at det derved muligvis gøres ved Toldforhøjelser særlig at ramme Import af Varer fra det bestemte Land, overfor hvilket en saadan Forhøjelse i Forhandlingsøjemed skønnes nødvendig.“ De kræver, som Landstingsmand Schovelin sagde i Landstinget under Toldvaabenhvileforhandlingen, en Toldreform, en Reform i den gældende Toldlov af 1908. Den skal gaa ud paa to Ting: For det første i ganske anderledes Grad end den gældende Toldlov at specificere Toldsatserne — og der henvises yderligere til, hvor langt Danmark i saa Henseende er tilbage med 364 Løbenumre, medens f. Eks. Sverige har 1 325, altsaa vi skal have en ny Toldlov med mere Specialisering og Specificering af Positionerne. Der-